

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 233/2018-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. mája 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, Sibírska 1608/4, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Sd 31/2015, za účasti Krajského súdu v Bratislave a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČIA] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Sd 31/2015 porušené boli.

2. Krajskému súdu v Bratislave p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Sd 31/2015 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré j e mu Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Krajský súd v Bratislave j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 325,42 € (slovom tristodvadsaťpäť eur a štyridsaťdva centov) na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Mariána Ďurinu, Sibírska 1608/4, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. januára 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, Sibírska 1608/4, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Sd 31/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti, ako i z vyžiadaného spisu krajského súdu sp. zn. 10 Sd 31/2015 vyplýva, že sťažovateľ od 16. marca 2015 vystupuje v procesnom postavení navrhovateľa v napadnutom konaní, predmetom ktorého je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava z 12. decembra 2014, ktorým bol znížený starobný dôchodok sťažovateľa.

3. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Krajský súd v Bratislave počas uvedenej doby v podstate nevypočul žiadnych účastníkov, ba ani svedkov - resp. robil tak len v obmedzenom rozsahu a nevyvodil z toho žiadne právne konzekvencie, v dôsledku čoho vznikli tieto neúmerne dlhé prieťahy.

Celý tento dlhoročný súdny proces sa doposiaľ vyznačuje nezvyčajnou liknavosťou a nie je vidieť dostatočný záujem Krajského súdu v Bratislave o spravodlivé a definitívne vyriešenie tohto dlhodobého občiansko-právneho sporu. Možno aj zvýšenou chorobnosťou sudcov. Krajský súd v Bratislave navzdor týmto okolnostiam nevie efektívne usporiadať a dostatočne nedbá priebežné korigovanie rozvrhu práce jednotlivých sudcov tak, aby súdne konania boli plynulé a sťažovateľova kauza bola dávno vyriešená.

V dôsledku zjavnej nečinnosti a nedohľadným prieťahom na Krajskom súde v Bratislave, bol vytvorený veľký časový priestor na to, aby sťažovateľ bol zbytočne právne zneistený. Za vznik tejto nepriaznivej situácie sa výdatnou mierou zaslúžil predovšetkým svojou nečinnosťou Krajský súd v Bratislave.

Napriek dvom písomným žiadosťami sťažovateľa zo dňa 09.03.2016 a 31.08.2016 o vytýčenie pojednávania... sa tak dodnes nestalo a nie je predpoklad, aby sa táto kauza právoplatne skončila v najbližšej dobe. Je smutné, že z Krajského súdu nedostal dodnes ani jednu odpoveď. Sťažovateľ sa ocitol v právnej neistote a navyše - Sociálna poisťovňa mu znížila starobný dôchodok, každý mesiac mu strháva peniaze a sťažovateľ sa nevie ako sa má ďalej brániť...

Ved' 3 roky od podania návrhu je naozaj dostatočne dlhá doba, aby sa rozhodlo. Pričom negatívne pocity vyvolané postupom súdu spôsobujú sťažovateľovi permanentný stres, traumy a ohrozujú jeho zdravie pre spor, ktorý neúmerne dlho trvá...

... od začatia súdneho sporu 16.03.2015, príslušný súd nevyniesol žiadne meritórne rozhodnutie, ktoré by nadobudlo právoplatnosť...

Zo súdneho spisu, čís. k.: 10Sd/31/2015. vedeného od 16.03.2015 Krajským súdom v Bratislave, podľa sťažovateľa nepochybne vyplýva, že na vzniku a pretrvaní nepriaznivého a nežiaduceho stavu v dĺžke celého konania v danej veci, majú podiel predovšetkým nedostatky v činnosti tohto súdu, tak ako boli uvedené vyššie, čo viedlo k zbytočným prieťahom v konaní.“

4. Sťažovateľ sa domáha aj priznania finančného zadosťučinenia v sume 5 000 €, čo odôvodňuje takto:

„... Sťažovateľ sa domnieva, že doba... ktorá uplynula od podania návrhu až doposiaľ, je ničím neospravedlniteľná. Účastník konania má právo na konanie bez prieťahov a toto právo Krajský súd v Bratislave nemôže, ani vzhľadom na jeho subjektívne pomery porušovať. Sťažovateľ vidí nemajetkovú ujmu v jej pretrvávajúcom pocite neistoty vyplývajúcej zo situácie, keď má faktický a právny záujem o vyriešenie jeho dôchodkového nároku... sťažovateľ žiada v zmysle čl. 127 ods. 3 Ústavy SR, aby Ústavný súd SR mu priznal finančné zadosťučinenie. Podotýkame, že ide o typický dôchodkový spor, ktorý medzičasom prerástol, sťažovateľ zostarol a začínajú sa uňho prejavovať aj sprievodné javy ako sú choroby, tak bežné u staršieho človeka - čiže včasným a rýchlym vyriešením tohto sporu by sa zabránilo aj ostatným neistotám a stresom. Má za to, že pretrvávajúce pocity neistoty, márnosti a nespravodlivosti, vyplývajúce z tohto sporu, mali byť už dávno vyriešené.

Definitívnym vyriešením tohto aktuálneho sporu a vnesením meritórneho rozhodnutia by sa predišlo aj týmto ďalším frustrujúcim dôsledkom voči osobe sťažovateľa.“

5. Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutom konaní, prikázal krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € a trovy konania v sume 380,28 €.

6. Pred predbežným prerokovaním veci sa po predchádzajúcej výzve ústavného súdu k sťažnosti vyjadril predseda krajského súdu v prípise sp. zn. 1 SprV 160/2018 z 13. marca 2018, v ktorom uvádza:

«JUDr. Beáta Jurgošová (zákonná sudkyňa, pozn.) uviedla, že návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie - Bratislava so sídlom Ul. 29.augusta č. 8, 813 63 Bratislava (ďalej len „odporkyňa“), bol na Krajský súd v

Bratislave doručený dňa 16.03.2015. Dňa 18.03.2015 bola odporkyňa vyzvaná, aby sa vyjadrila k opravnému prostriedku sťažovateľa v lehote 60 dní od doručenia a prípadne zaslala aj zmenové rozhodnutie, pokiaľ bude vo veci vydané. Podaním zo dňa 26.05.2015, doručeným tunajšiemu súdu dna 29.05.2015, odporkyňa zaslala súdu vyjadrenie k opravnému prostriedku sťažovateľa. Krajský súd v Bratislave dňa 13.08.2015 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby sa vyjadril k stanovisku odporkyne v lehote 15 dní od doručenia. Dňa 02.09.2015 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa zo dňa 02.09.2015 k vyjadreniu odporkyne. Dňa 06.09.2016 tunajší súd zaslal odporkyni vyjadrenie sťažovateľa zo dňa 02.09.2015. Odporkyňa k vyjadreniu sťažovateľa zo dňa 02.09.2015 zaslala doplňujúce vyjadrenie zo dňa 20.10.2016, doručené Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.10.2016. Krajský súd v Bratislave dňa 09.03.2018 zaslal právnenmu zástupcovi sťažovateľa doplňujúce vyjadrenie odporkyne zo dňa 20.10.2016. Vo veci sp. zn. 10Sd/31/2015 bolo dňa 12.03.2018 vytýčené pojednávanie na deň 05.06.2018.

JUDr. Beáta Jurgošová ďalej uviedla, že vybavuje aj staršiu agendu v dôchodkových veciach 10Sd, 10Scud, agendu v správnych veciach v registri 9Sp, a aj agendu 7Sa s urýchleným konaním vo veciach zaistenia, kde je stanovená lehota na vybavenie 7 pracovných dní a agendu 7SaZ, kde je stanovená lehota na rozhodnutie o správnej žalobe do 90 dní od jej doručenia.

... vo veci sp. zn. 10Sd/31/2015 je vytýčené pojednávanie na deň 05.06.2018...»

7. Ústavný súd overil správnosť prehľadu vykonaných procesných úkonov vo veci spracovaného krajským súdom porovnaním s predloženým spisovým materiálom a keďže obsahu spisu zodpovedal, pre potreby ďalšieho konania z neho ústavný súd vychádzal.

8. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením sp. zn. IV. ÚS 233/2018 z 5. apríla 2018 ju prijal na ďalšie konanie v rozsahu označených základných práv sťažovateľa.

9. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedu krajského súdu, aby oznámil, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predseda krajského

súdu v prípise sp. zn. 1 SprV 160/2018 z 3. mája 2018 oznámil, že netrvá na ústnom prejednaní sťažnosti sťažovateľa.

10. Následne ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby sa vyjadril, či trvá na konaní ústneho pojednávania, a zároveň mu zaslal vyjadrenie predsedu krajského súdu sp. zn. 1 SprV 160/2018 z 3. mája 2018 na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska.

11. Právny zástupca sťažovateľa v podaní doručenom ústavnému súdu 11. mája 2018 oznámil, že trvá na obsahu podanej sťažnosti a súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

12. Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu krajského súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

13. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

14. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom krajského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

15. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

16. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ako aj z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

18. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť vecí, ústavný súd konštatuje, že konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava o znížení starobného dôchodku sťažovateľa (pretože je aj poberateľom

výsluhového príspevku, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok, pozn.) tvorí bežnú a početnú súčasť rozhodovania správnych súdov. Zároveň ústavný súd vzal na zreteľ, že otázka výšky dávky sociálneho zabezpečenia má pre sťažovateľa, ktorý už nie je zárobkovo činný, mimoriadny význam, a preto je nevyhnutné, aby súdne konanie bolo skončené čo najskôr.

19. Správanie sťažovateľa ako strany sporu je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd na základe zapožičaného súdneho spisu konštatuje, že sťažovateľ k predĺženiu konania neprispel významnejšou mierou.

20. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu krajského súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

21. V popísanom priebehu súdneho konania ústavný súd identifikoval dve obdobia neodôvodnenej nečinnosti krajského súdu, keďže krajský súd zaslal vyjadrenie sťažovateľa odporkyňi s časovým odstupom jedného roka a vyjadrenie odporkyne sťažovateľovi po uplynutí obdobia jedného a pol roka. Prvé pojednávanie vo veci bolo nariadené (12. marec 2018, pozn.) po uplynutí obdobia troch rokov od doručenia návrhu krajskému súdu, a to až po doručení tejto sťažnosti krajskému súdu (6. marec 2018, pozn.).

22.1 Povinnosť súdu a sudcu konať bez priet'ahov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá.

22.2 Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

22.3 Keďže v danej veci je posudzovaný postup správneho súdu, ústavný súd konštatuje, že podľa § 25 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva.

22.4 Podľa § 5 ods.1 SSP konanie pred správnym súdom sa okrem princípov, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a ktoré sa na konanie pred správnym súdom použijú primerane, riadi aj princípmi uvedenými v ods. 2 až 12.

22.5 Jedným zo základných princípov konania v správnom súdnictve podľa § 5 ods. 7 SSP je, že správny súd sám určuje poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne.

22.6 Prietahy v konaní či nečinnosť orgánu verejnej moci sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah orgánu verejnej moci, ktorý môže byť jedno či viacrázový, protiprávny a zároveň aj protiústavný útok týchto orgánov proti základným ústavou zaručeným právam (slobodám), ktorý v čase rozhodovania ústavného súdu predstavuje trvalé ohrozenie právne existujúceho stavu, a taký útok sám osebe nie je výrazom (výsledkom) riadnej rozhodovacej právomoci týchto orgánov. Z toho nevyhnutne vyplýva, že dôsledkom takeého zásahu orgánu verejnej moci nemožno čeliť inak, než ústavnou sťažnosťou a na ňu nadväzujúcim nálezom ústavného súdu.

22.7 Reagujúc na vyjadrenie predsedu krajského súdu vychádzajúce z vyjadrenia zákonnej sudkyne konajúcej vo veci vzhľadom na množstvo ďalšej agendy súdu, ústavný súd k otázke posudzovania dĺžky konania a jej primeranosti (resp. neprimeranosti) opakovane pripomína, že túto nemožno vyjadriť numericky, lebo je podmienená objektívne charakterom prejednávanej veci a musí byť skúmaná s ohľadom na konkrétne okolnosti

prípadu, zložitost' veci, požiadavky na vykonávanie dokazovania v priebehu konania, ako i správanie účastníkov a samotného súdu; do úvahy je pritom nutné vziať i to, čo je pre sťažovateľa v „hre“ (porov. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko). Priet'ahy v konaní však nemožno ospravedlniť všeobecne známou preťaženosťou sudcov ani množstvom procesných úkonov sudcu; je totiž vecou štátu, aby organizoval svoje súdnictvo tak, aby princípy súdnictva zakotvené v ústave i v dohovore boli rešpektované a prípadné nedostatky v tomto smere nemôžu ísť na ťarchu občanov, ktorí od súdu právom očakávajú ochranu svojich práv v primeranej dobe.

22.8 Vzhľadom na už uvedené skutočnosti, s prihliadnutím na opakované obdobia neodôvodnenej nečinnosti krajského súdu (bod 21 odôvodnenia), ako aj na dôležitosť predmetu konania pre sťažovateľa ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom ústavnej intenzity, preto rozhodol tak, že postupom krajského súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

III.

23. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vyslovil príkaz adresovaný krajskému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

25. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

26. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

27. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

28. Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 5 000 € z dôvodov citovaných v časti I tohto nálezu.

29. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

30. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä celkovú dĺžku a stav napadnutého konania a zistenú nečinnosť krajského súdu, dospel ústavný súd k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 000 € primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

V.

31. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

32. Ústavný súd v zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním.

33. Úhradu priznal v uplatnenom rozsahu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

34. Tarifná odmena za úkon právnej služby vykonaný v roku 2018 predstavuje sumu 153,50 €. Za dva úkony tak prináleží suma 307 € a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) za dva úkony v roku 2018 v sume 18,42 €, čo spolu predstavuje sumu 325,42 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

35. Priznanú úhradu trov konania je krajský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

36. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2018